

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger1. Lovforslagets baggrund:*60 dages-reglen*

Det følger af indkomstskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 1. led, at personer, der ikke er fuld skattepligtige til Grønland, bliver begrænset skattepligtige fra dag 1, når de modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der er udført i Grønland. I samme bestemmelses 2. led fastsættes dog som en særlig undtagelse, at der ikke indtræder begrænset skattepligt, hvis arbejdet i Grønland er udført under ophold af en varighed, som ikke overstiger 60 dage i sammenhæng, og den pågældende person fortsat er beskæftiget hos en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i Grønland.

Denne undtagelse (60 dages-reglen) medfører, at personer, som under korte arbejdsophold her i landet forbliver ansat hos deres udenlandske arbejdsgivere, ikke anses for skattepligtige til Grønland. Reglen, som stammer fra 1979, blev i bemærkningerne til landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 om indkomstskat begrundet på følgende måde: "På grund af de mange ganske kortvarige ophold – eks. tjenesterejser – i Grønland, er der som betingelse for skattepligten indsat en tidsmæssig grænse på 60 dage, ...". 60 dages-reglen blev således indført i sin tid for at sikre, at især udsendte lønmodtagere fra Danmark ikke blev beskattet i Grønland under tjenesterejser og lignende.

Egentlige tjenesterejser har i dag en meget kortere varighed end 60 dage, typisk ikke over 14 dage. Samtidig er der eksempler på, at 60 dages-reglen misbruges. Det sker ved, at udsendte lønmodtagere sørger for, at hvert enkelt arbejdsophold i Grønland holder sig under 60 dage. Særligt de stigende aktiviteter inden for olie- og mineralefterforskning og -udvinding øger risikoen for misbrug, idet en del af den beskæftigede arbejdskraft indenfor disse områder må forventes at komme udefra og samtidig vil opholde sig på arbejdsstederne i forholdsvis korte perioder.

Når udenlandske lønmodtagere, der opfylder betingelserne, ikke undergives grønlandsk beskatning kan det under visse omstændigheder resultere i, at grønlandske virksomheder, som benytter herboende arbejdskraft, bliver stillet konkurrencemæssigt ringere end tilsvarende udenlandske virksomheder, som følge af de udgifter, som er forbundet med beskatning af de grønlandske lønmodtageres indkomst.

Ud over reglerne i indkomstskatteloven reguleres spørgsmålet om beskatningsret til lønindkomster bl.a. af de dobbeltbeskatningsaftaler, som Landsstyret har indgået. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Danmark indeholder eksempelvis en bestemmelse svarende til 60 dages-reglen. I dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Færøerne, Island og Norge er det ligeledes fastlagt, i hvilke tilfælde Grønland kan udøve beskatningsret af indkomster oppebåret af lønmodtagere hjemmehørende på Færøerne, i Island eller Norge. I tilfælde, hvor det vil stride mod indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster at foretage beskatning efter den foreslåede 14 dages-regel, vil skatteforvaltningen fortolke reglen i overensstemmelse Grønlands folkeretlige forpligtelser og ikke beskatte i strid med forpligtelser, der følger af indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Særligt fradrag ved sekundær behandling

I medfør af § 25 i landstingslov om indkomstskat kan Landsstyret fastsætte regler om et særligt fradrag på årligt indtil 10 procent af de direkte investeringer i aktiver til sekundær behandling af råstoffer.

Bestemmelsen, der blev indført ved landstingslov nr. 1 af 18. april 1991, har ikke været bragt i anvendelse.

Det er samtidig Landsstyrets vurdering, at hensynene til ligebehandling af de producerende erhverv taler imod i denne sammenhæng at videreføre adgangen til at begunstige skattepligtige, der driver virksomhed ved videregående forædling af mineralske råstoffer end sædvanligt ved den pågældende form for udnyttelse.

Højere beløbsgrænser ved udskudt beskatning i forbindelse med generationsskifte

I medfør af § 57 i landstingslov om indkomstskat kan der gives tilladelse til at en ansat i et aktie- eller anpartsselskab dels kan opnå tilladelse til, at den del af den ansattes løn, som anvendes til erhvervelse af "generationsskifteaktier eller anparter" udskydes til beskatning i et senere indkomstår, dels opnå tilladelse til, at værdien af den underkurs, hvortil den ansatte erhverver "generationsskifteaktier eller -anparter", udskydes til beskatning i et senere indkomstår.

Hidtil har det beløb, som kunne omfattes af en sådan tilladelse, ikke kunne overstige 50.000 kroner i et enkelt indkomstår.

Bestemmelsen, der blev indført ved landstingslov nr. 9 af 11. november 2000, har kun været bragt i anvendelse i ganske få tilfælde. Dette antages bl.a. at hænge sammen med, at beløbsgrænserne på 50.000 kroner anses for at være for lave, når et generationsskifte planlægges gennemført inden for en overskuelig tidshorisont.

Fremrykkede frister

Ved fremsættelsen af de 3 skattelovforslag på efterårssamlingen 2006 (forslag til landstingslov om forvaltning af skatter, EM 2006/29, forslag til landstingslov om indkomstskat, EM 2006/30, og forslag til landstingslov om ændring af visse

afgiftslove m.v., EM 2006/32) var det forudsat, at arbejdsgivernes afgivelse af redegørelser vedrørende A-skatter og afregning heraf skulle fremrykkes, jf. afsnittet "Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet" i de almindelige bemærkninger til EM 2006/29, forslag til landstingslov om forvaltning af skatter.

Ved en beklagelig fejl er bemyndigelsen i den ophævede landstingslov om indkomstskat til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om fristen for indbetaling af A-skat, ikke medtaget i den gældende landstingslov om indkomstskat som trådte i kraft den 1. januar 2007.

I andre dele af skattelovgivningen, herunder eksempelvis landstingslov om ind- og udførsel af varer og landstingslov om lotteriafgift, reguleres indbetalingsfrister med videre i de enkelte love, hvorfor Landsstyret har fundet det rigtigt på samme måde at foreslå, at fristerne for angivelse og indbetaling af A-skatter, udbytteskat og royaltyskat indsættes direkte i indkomstskatteloven.

Fremrykningen af fristerne skal i øvrigt ses i sammenhæng med mere brugervenlige indberetningsformer samt bedre forebyggelse mod tab.

Løntilbageholdelse

I sin nuværende udformning kan indkomstskattelovens § 101 fortolkes således, at alene skatteforvaltningen kan udstede pålæg om løntilbageholdelse med henblik på dækning af skatterestancer. Herved afskæres den stedligt kompetente pantefoged fra at anvende dette effektive inddrivelsesmiddel på skatteområdet. Da skatterestancerne i alt udgør cirka 20 procent af de samlede restancer til det offentlige, benyttes pålæg om løntilbageholdelse ofte til at inddrive skatterestancer.

Pantefogederne kan udstede pålæg om løntilbageholdelse i forbindelse med inddrivelse af en række andre offentlige fordringer, herunder eksempelvis børnebidrag (A-bidrag), husleje med videre.

En del af de skyldnere, som er i restance med betaling af skatter, er samtidig i restance med betaling af andre offentlige fordringer. Som følge heraf vil en ordning, hvor alene skatteforvaltningen kan udstede pålæg om løntilbageholdelse for skatter, kunne medføre manglende koordination mellem skatteforvaltningens og pantefogedernes pålæg om løntilbageholdelse. En sådan situation vil resultere i forvirring og utryghed hos skyldnerne og deres arbejdsgivere.

Forrentning

Selv om skatteopgaven blev samlet hos skatteforvaltningen med virkning fra den 1. januar 2007, vil kommunerne i en del år frem have skatter til gode hos borgere og virksomheder. Dette gælder blandt andet ikke betalte restskatter frem til og med indkomståret 2005 og A-skatter frem til og med 2006.

I henhold til § 43, stk. 1, i landstingslov om forvaltning af skatter forrentes ikke rettidigt betalte skatter med 1 procent per påbegyndt måned og renten tilfalder

landskassen. Bestemmelsen medfører således, at renterne af de kommunale skattetilgodehavender tilfalder landskassen, hvilket Landsstyret ikke finder rimeligt.

2. Lovforslagets indhold:

60 dages-reglen

Det foreslås, at den gældende 60-dages regel ændres til en 14 dages-regel, og at reglen ikke skal finde anvendelse, såfremt arbejdsgiveren har fast driftssted i Grønland.

Forslaget indebærer, at modtagere af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der er udført i Grønland anses for begrænset skattepligtige, medmindre arbejdet er udført under ophold af en varighed, som ikke overstiger 14 dage i sammenhæng, og den pågældende person fortsat er beskæftiget hos en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende eller har fast driftssted i Grønland.

Særligt fradrag ved sekundær behandling

Det foreslås med henblik på at sikre ens forhold for de producerende erhverv, at § 25 i landstingslov om indkomstskat ophæves.

Højere beløbsgrænser ved udskudt beskatning i forbindelse med generationsskifte

Det foreslås, at beløbsgrænserne ved udskudt beskatning i forbindelse med generationsskifte forhøjes fra 50.000 kr. per indkomstår til 100.000 kr. per indkomstår.

Fremrykkede frister

Det foreslås, at fristerne for afgivelse af oplysninger om indeholdte A-skatter, udbytteskat og royaltyskat samt fristerne for indbetaling af disse fremrykkes og fastsættes i indkomstskatteloven.

Afgivelse af oplysninger

Langt de fleste lønninger behandles i dag på edb, men der er dog stadig arbejdsgivere, som ikke benytter edb i forbindelse med udarbejdelse af lønsedler med videre. Tilsvarende benytter de, som udbetaler udbytte og royalty, edb.

På det tidspunkt en arbejdsgiver har udarbejdet lønsedler til medarbejderne, er pågældende i besiddelse af de oplysninger, som skal benyttes til at udarbejde redegørelserne vedrørende A-skat. Det samme gør sig gældende for de, som betaler royalty og for selskaber, som udbetaler udbytte.

Forudsat der tages rimelige hensyn til virksomhedernes mulighed for at tilrettelægge arbejdet, er der således ikke noget til hinder for at fremrykke tidspunktet for afgivelse af disse oplysninger.

For skatteforvaltningen vil det være en stor fordel at modtage oplysningerne på et tidligere tidspunkt end hidtil, idet skatteforvaltningen vil få meget bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet med at registrere og behandle det meget betydelige antal oplysninger, der er tale om.

Samlet er det Landsstyrets vurdering, at en fremrykning af tidspunktet for afgivelse af oplysninger om indeholdte A-skatter, udbytteskat og royaltyskat i væsentlig grad overstiger ulemperne, og at den foreslåede frist for afgivelse af oplysninger tager rimelige hensyn til arbejdsgiverne med videre.

Betalingsfrister

Forslaget om fremrykning af betalingsfristerne er en følge af skatteområdets centralisering og de dermed forbundne nye betalingsstrømme.

Efter skatteområdets centralisering sker alle skatteindbetalinger til Skattedirektoratet. Kommunernes andele af skatterne afregnes sammen med andre mellemværender mellem kommunerne og Hjemmestyret i begyndelsen af den følgende måned på grundlag af de faktisk modtagne skatteindbetalinger. Når afregningen mellem kommunerne og Hjemmestyret kun finder sted 1 gang om måneden, skyldes det blandt andet hensynet til begrænsning af de administrative omkostninger.

Med de gældende fristregler vil en arbejdsgivers med videres overskridelse af betalingsfristen med bare 1 dag derfor medføre, at kommunerne vil modtage deres andele af de indbetalte beløb med 1 måneds forsinkelse. Er der tale om større beløb, vil dette især for mindre kommuner kunne være ganske mærkbart.

En fremrykning af arbejdsgivernes med videres betalingsfrister med cirka 10 dage vil dels imødegå de uheldige følger for kommunerne af mindre fristoverskridelser, dels give skatteforvaltningen bedre mulighed for at iværksætte rykkerprocedurer i tilfælde, hvor der er tale om lidt længere fristoverskridelser.

Løntilbageholdelse

Det foreslås, at de kompetente pantefogeder bemyndiges til at kunne udstede pålæg om løntilbageholdelse med henblik på dækning af skatterestancer.

Det er herefter hensigten, at tvangsinddrivelse af skatter i videst mulig omfang samles hos de kommunale pantefogeder. Når skatteforvaltningens adgang til at udstede pålæg om løntilbageholdelse foreslås opretholdt, skyldes det dels hensynet til at kunne bringe dette middel i anvendelse i områderne uden for kommunal inddeling dels hensynet til, at skatteforvaltningen skal kunne gribe ind, hvor der ikke lokalt er en fungerende og effektiv inddrivelse.

Forrentning

Det foreslås, at § 68 i den indtil den 1. januar 2007 gældende indkomstskattelov (landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 om indkomstskat) ikke ophæves. § 68 i den tidligere gældende indkomstskattelov vil således fortsat finde anvendelse for fordringer vedrørende indkomståret 1980 til og med indkomståret 2006.

I henhold til § 68, stk. 1, i den indtil den 1. januar 2007 gældende indkomstskattelov skal den skattepligtige betale rente af et skattebeløb, som den skattepligtige ikke har betalt rettidigt, med 1 procent per påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Renten tilfalder skattekommunen. Ifølge samme bestemmelses stk. 2 skal den indeholdelsespligtige betale rente af et skattebeløb, som den indeholdelsespligtige ikke har betalt rettidigt, med 2 procent per påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Renten tilfalder arbejdsgiverkommunen, dog selskabets skattekommune for så vidt angår rente af udbytteskat.

Ikrafttræden

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2007.

Dog foreslås, at forslaget nr. 3-7 (fremrykkede frister) først skal træde i kraft den 1. januar 2008, således at virksomhederne får god tid til at omstille sig.

Ændringen af 60 dages-reglen foreslås at få virkning fra lovens fremsættelse, for herved at imødegå risikoen for misbrug af reglen, mens forslaget om, at forrentningen af kommunale skattetilgodehavender skal tilfalde kommunerne efter de tidligere gældende regler foreslås at få virkning fra den 1. januar 2007 så disse renteindtægter tilfalder kommunerne uden mellemliggende afbrydelse.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Ændringen af 60 dages-reglen til en 14 dages-regel skønnes at medføre et merprovenu i størrelsesordenen 3,0 millioner kroner årligt.

Forhøjelsen af beløbsgrænserne ved udskudt beskatning i forbindelse med generationsskifte skønnes, med det nuværende omfang, kun at medføre et beskedent mindre provenu.

Forslaget vedrørende fremrykkede frister skønnes at medføre en rentemæssig fordel for landskassen i størrelsesordenen 1,5 millioner kroner årligt.

Forslaget om at de kompetente pantefogeder kan afgive pålæg om løntilbageholdelse for skatter skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om at renterne af kommunale skattetilgodehavender skal tilfalde kommunerne skønnes at medføre et merprovenu for kommunerne i størrelsesordenen højst 8 millioner kroner i 2007, heraf højst 3 millioner kroner som følge af

rentesatsen på 2 procent for indeholdelsespligtige, faldende til 0 kroner i 2011, hvor A-skatterestancerne med videre må forventes at være afviklet eller afskrevet. Provenuet må dog antages i vidt omfang allerede at være indregnet i de kommunale budgetter. Forventeligt vil en relativt stor andel af disse renteindtægter som følge af konkurser med videre ikke blive indbetalt til kommunerne. For landskassen vil forslaget være provenuneutralt, idet der ikke er budgetteret med disse renteindtægter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Det skønnes, at ændringen af 60 dages-reglen kun vil have mindre positive virkninger for erhvervslivet her i landet. For udenlandske erhvervsdrivende vil forslaget medføre mindre øgede administrative byrder.

Forhøjelsen af beløbsgrænserne ved udskudt beskatning i forbindelse med generationsskifte kan lette gennemførelsen af generationsskifter og dermed have positive økonomiske virkninger for erhvervslivet

Fremrykningen af tidspunktet for arbejdsgivernes aflevering af redegørelse over A-skat samt fremrykning af betalingstidspunktet med cirka 10 dage betyder, at arbejdsgiverne har rådighed over medarbejdernes skattebetaling i kortere tid end hidtil. Omkostningerne for det private erhvervsliv anslås til mellem 600.000 og 800.000 kroner årligt ved en forretning på 5 procent af den manglende likviditet.

Fremrykningen af tidspunktet for indbetaling af udbytte- og royaltyskat med cirka 10 dage anslås at belaste det private erhvervsliv med cirka 100.000 kroner ved en forretning på 5 procent af den manglende likviditet.

Forslaget om at renterne af kommunale skattetilgodehavender skal tilfalde kommunerne, skønnes at medføre en merudgift for erhvervslivet i størrelsesordenen højst 3 millioner kroner i 2007 faldende til 0 kroner i 2011, hvor A-skatterestancerne med videre må forventes at være afviklet eller afskrevet. Forventeligt vil en relativt stor andel af disse renteudgifter som følge af konkurser med videre ikke blive indbetalt til kommunerne.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Forslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til Rigsfællesskabet eller selvstyre:

Forslaget har ikke rigsfællesskabs- eller selvstyreaspekter.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget har været til høring hos KANUKOKA, Grønlands Arbejdsgiverforening (GA), ILIK, Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat (NUSUKA), Sulinermik Inuusutisarsiuqartut Kattuffiat (SIK), KNAPK, SPS, Økonomidirektoratet, Personaledirektoratet, Råstofdirektoratet, Bestyrelsessekretariatet, Direktoratet for Arbejdsmarked og Erhvervsuddannelser, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur, Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Råstofdirektoratet og Erhvervsdirektoratet.

Høringssvarene er tilstillet Skatte- og Afgiftsudvalget.

Høringssvarene har ikke givet anledning ændring af forslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at fristen på 60 dage ændres til 14 dage, således at modtagere af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der er udført i Grønland, anses for begrænset skattepligtige, medmindre arbejdet er udført under ophold af en varighed, som ikke overstiger 14 dage i sammenhæng, og den pågældende person fortsat er beskæftiget hos en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende eller har fast driftssted i Grønland.

Ved udmåling af de 14 dage regnes i dage, og såvel ankomst- som afrejsedagen medregnes. Det er i øvrigt uden betydning, hvad der måtte være årsag til en eventuel overskridelse af de 14 dage.

Udtrykket fast driftssted fortolkes i denne sammenhæng på samme måde som i § 2, stk. 1, nr. 10, i landstingslov om indkomstskat.

Ved fastlæggelse af, hvornår der må antages at foreligge fast driftssted, lægges der således bl.a. vægt på den præcisering af begrebet, der har fundet sted i tilknytning til de indgåede dobbeltbeskatningsaftaler (DBO'er), herunder OECD modelkonvention og kommentarerne hertil.

Fast driftssted antages herefter altid at foreligge, når virksomheden drives gennem filial, kontor, fabrik, værksted eller grube, en gas- eller olie kilde, et stenbrud eller et andet fast sted, hvor naturforekomster udvindes.

Det centrale i begrebet fast driftssted er, om der foreligger et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvist udøves.

DBO'erne vil medføre, at Grønland først vil kunne gøre en beskatningsret gældende overfor en bygningsvirksomhed her i landet, når denne virksomhed har været i en nærmere fastsat periode, som oftest mindst 6 måneder.

Varetages virksomheden her i landet af en såkaldt kvalificeret agent, der fra det udenlandske selskab, agenten repræsenterer, har fuldmagt til at indgå handler med bindende virkning for virksomheden, foreligger der fast driftssted her i landet.

Varetages virksomheden her i landet af en formidlingsagent, det vil sige en agent, der skal have accept hos den i udlandet beliggende virksomhed på de ordrer, formidlingsagenten modtager, foreligger der ikke fast driftssted.

Såfremt der via en filial med lager her i landet sker bindende salg til aftagere, såvel her i Grønland som i udlandet, omfatter den begrænsede skattepligt fortjenesten vedrørende både salget i Grønland og til udlandet.

Tilstedeværelsen af en ren indkøbsfilial her i landet er ikke tilstrækkelig til, at der foreligger fast driftssted.

For så vidt angår forholdet mellem den foreslåede 14 dages-regel og de forpligtelser som følger af indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster henvises til punkt 1 i de almindelige bemærkninger under overskriften 60 dages-reglen.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 25 i landstingslov om indkomstskat ophæves.

Ophævelsen indebærer, at skattepligtige, der driver virksomhed ved videregående forædling af mineralske råstoffer end sædvanligt ved den pågældende form for udnyttelse, ikke kan få fradrag, der overstiger selve investeringen i de aktiver, der omfattes af bestemmelsen. De skattepligtige må herefter "nøjes" med at foretage afskrivninger på aktiverne efter gældende regler, svarende til maksimalt 100 procent af anskaffelsessummen.

Til nr. 3

Det foreslås, at beløbsgrænserne ved udskudt beskatning i forbindelse med generationsskifte forhøjes fra 50.000 kroner til 100.000 kroner.

Bestemmelsen medfører, at de beløb, der kan udskydes til senere beskatning, ikke kan overstige 100.000 kroner per indkomstår. En ansat kan således årligt opnå udskydelse for 100.000 kr., som den ansatte af sin løn køber aktier eller anparter for, og yderligere 100.000 kroner, som er værdien af aktier eller anparter til underkurs, som den ansatte har opnået ved køb af disse, i alt 200.000 kroner.

Det er uden betydning, om aktierne eller anparterne erhverves ved køb én eller flere gange i løbet af indkomståret.

Den udskudte beskatning skal finde sted i det indkomstår, hvor den pågældende afstår sine erhvervede aktier eller anparter eller dele heraf, eller i det indkomstår, hvor den fulde skattepligt til Grønland ophører.

Til nr. 4

Det foreslås, at fristen for sidste rettidige indbetaling af de beløb, som en indeholdelsespligtig har indeholdt i en kalendermåned, fastsættes ved lov og fremrykkes fra den sidste hverdag til den 20. i forfaldsmåned. Falder den 20. i forfaldsmåned på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes fristen for sidste rettidige betalingsdag til den følgende hverdag. Forfaldsdagen (den 1. i måneden efter udløbet af kalendermåned) foreslås uændret videreført.

Overskrides betalingsfristen, påløber der renter, ligesom det kan komme på tale at foranstalte den indeholdelsespligtige, såfremt overskridelsen eller undladelsen af at indbetale er begået med forsæt eller ved grov uagtsomhed.

Til nr. 5

Det foreslås, at fristen for afgivelse af redegørelse vedrørende de i en kalendermåned foretagne indeholdelser fastsættes til den 10. i den følgende kalendermåned. Falder den 10. i redegørelsesmåned på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes fristen for afgivelse af redegørelse til den følgende hverdag.

Bestemmelsen medfører, at Landsstyret ved bekendtgørelse fastsætter de nærmere regler for, hvorledes de indeholdelsespligtige skal redegøre for indeholdelserne, herunder eksempelvis at redegørelserne skal afgives på de af skatteforvaltningen udarbejdede redegørelsesblanketter

Til nr. 6

Det foreslås, at fristen for sidste rettidige indbetaling af udbytteskat fremrykkes fra den sidste hverdag til den 20. i måneden efter datoen for vedtagelsen om udbetaling eller godskrivning af udbytter. Falder den 20. i forfaldsmåned på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes fristen for sidste rettidige betalingsdag til den følgende hverdag.

Desuden foreslås fristen for afgivelse af oplysninger om udbetaling eller godskrivning af udbytter fremrykket til den 10. i måneden efter datoen for vedtagelsen om udbetaling eller godskrivning af udbytte eller for proklamafristens udløb. Falder den 10. på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes fristen for afgivelse af oplysningerne til den følgende hverdag. Oplysningerne skal indsendes til skatteforvaltningen i form af en udbytteerklæring. Går generalforsamlingens beslutning ud på, at der ikke skal deklareret udbytte, skal der alligevel indsendes en udbytteerklæring.

Vægrer et selskab sig ved at indsende udbytteerklæringen, kan den fremtvinges ved pålæg af daglige bøder. I praksis forventes sådanne bøder fastsat og opkrævet ved skatteforvaltningens foranstaltning.

Den i bestemmelsen omtalte proklamafrist tager sigte på kapitaludlodninger som led i kapitalnedsættelser efter selskabslovgivningens regler og de heri fastsatte proklamafrister.

Til nr. 7

Fristen for afgivelse af oplysning om udbetaling af royaltyskat foreslås fastsat på samme måde som fristen for afgivelse af redegørelse vedrørende A-skat.

Til nr. 8

Det foreslås, at de stedligt kompetente pantefogeder bemyndiges til at kunne udstede pålæg om tilbageholdelse i vederlag i tjenesteforhold og andre udbetalinger på samme måde og i samme omfang som skatteforvaltningen.

Til nr. 9

Bestemmelsen medfører, at såfremt en skyldner, for hvem der er begæret lønindeholdelse, ikke er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver på det tidspunkt, hvor begæringen modtages, skal arbejdsgiveren underrette den, der har meddelt pålægget herom inden 5 dage. Tilsvarende skal arbejdsgiveren inden 5 dage efter ophør af arbejdsforholdet give den, der har meddelt pålægget, meddelelse herom, hvis arbejdsgiveren forinden har modtaget begæring om indeholdelse, og den deri omhandlede skatterestance ikke er afviklet ved arbejdsforholdets ophør.

Til nr. 10

Det foreslås, at § 68 i den indtil den 1. januar 2007 gældende indkomstskattelov (landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 om indkomstskat) udgår af § 115, stk. 3. § 68 i den tidligere gældende indkomstskattelov vil herved fortsat finde anvendelse for indkomståret 1980 til og med indkomståret 2006.

Til § 2

Det foreslås, at landstingsloven træder i kraft den 1. maj 2007. Dog foreslås, at forslagets nr. 3-7 (fremrykkede frister) først skal træde i kraft den 1. januar 2008.

Ændringen af § 1, nr. 1, foreslås at få virkning fra lovens fremsættelse, mens forslagets § 1, nr. 10, om, at forrentningen af kommunale skattetilgodehavender skal tilfalde kommunerne efter de tidligere gældende regler, foreslås at få virkning fra den 1. januar 2007.

Som fremsættelsesdag anses den dag, hvor forslaget anmeldes skriftligt til Landstingets Formandskab.